

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות משפטים - תרומה תשפ"ו ♦ עלון מס' 182

השגחה שבועית

רוצים עסקה טובה?

מספר לי יהודי יקר: אבי שליט"א, שגר בויליאמסבורג שבארה"ב, פרש כעת מעבודתו, לאחר ארבעים שנה שבהן לימד תינוקות של בית רבן. בכל אותן שנים, סדר היום שלו היה קבוע: בבוקר היה מלמד, ואחר הצהריים היה הולך לסחור בבורסת היהלומים.

כשהיו שואלים אותו: מה אתה עושה ביום-יום? - הוא היה עונה בפשטות רבה: בבוקר אני מתעסק עם יהלומים, ואחר הצהריים - עם אבנים...

התרגשתי לשמוע על יהודי שידוע מה זה יהלום, ומה זו אבן. מהי מרגלית יקרה באמת, ומהי אבן שרק השאילו לה את השם היוקרתי. לכל דבר בעולם יש שם אמיתי משלו. השם האמיתי הוא המהות, הוא הנקודה הפנימית.

בסייעתא דשמיא, אנו יוצאים בבשורה גדולה ומשמחת: עלון השגחה פרטית יתחיל לצאת לאור מדי שבוע, ובפורמט כפול - שמונה עמודים. השם 'עלון' הוא רק שם מושאל. השם האמיתי הוא 'פרויקטור' - פנס ענק שמאיר לכל הפינות. שהרי העלון הזה, מהותו היא שהוא נותן כוח ומוח לכל יהודי, מעניק רוגע ושלווה אמיתיים, ומאיר לכל אחד עד לעומק נשמתו.

כמו כן, גם השם 'מפיץ' הוא שם מושאל. השם האמיתי הראוי לכל מפיץ הוא 'משפיע' - שהרי הוא משפיע על מאות יהודים טללי אמונה, כאשר הוא נותן להם את כל האור הגדול שהעלון מעניק.

גם השם 'עסקה', כאשר הוא ניתן לעסקאות גדולות וכדומה - הוא שם מושאל, שהרי עסק אמיתי הוא כמו זה הנמצא כאן לפנינו: השקעה מועטה כאן בעולם הזה - וצבירת תשואה אדירה לעולם הבא.

ההשקעה הטובה ביותר היא ההפצה של העלון הזה. בפעולה קטנה, ניתן להרעיף אמונה על חמישים בתי נוספים!

חמישים משפחות, פירושו של דבר - מאות אנשים. אלו מאות שמתקבלים לקביה בזכותך!

אם עד היום הגענו למאות אלפי קוראים, כעת אנו רוצים לחצות את המיליון. זה תלוי בכם.

קחו גם אתם חלק במשימה הזאת. הרימו טלפון למוקד ההפצה, התקשרו כעת ל-6176* שלוחה 4, והתחילו להיות המשפיעים של הדור!

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שולב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

אין אשמים - יש השם אחד

השידוך, החבר הלשין ובגללו הבן לא התקבל לשיבה, והנהגה הזו עשה לו בדווקא, כאשר נכנס בפנייה השנייה ולא בשלישית, והפסיד לו את הפגישה החשובה.

אמנם כן: העובדה כי יש בני אדם שניתנה בידם סמכות לפעול ולהחליט, משפיעה על התחושה של מי שנתון להשפעתם של בעלי התפקידים. כשציפור נכנסת הביתה ומלכלכת - אנו מתייחסים אליה בסלחנות, מבינים שהיא נשלחה משמיים, ופועלים באופן טכני בלבד לניקוי הלכלוך שהשאירה. לעומת זאת - כשילד עושה את זה, או כשאדם גדול עוד יותר מביא עימו היתקלויות לא נעימות בעליל, אנחנו מתמודדים מול כעס והאשמה. העובדה שזה קרה באמצעות אדם שאמור לשלוט על מעשיו, מגדילה את הניסיון.

אך, עם כל העובדה שבעל בחירה הוא שעשה את מה שנעשה, זה לא משנה את המציאות האמיתית: רק יוצר האדם מנהל את העולם. שום כוח בעולם לא יכול להזיק או להועיל, בלי רשותו יתברך. את האמת הזו צריך להפנים ולבסס כל הזמן, כל הימים, ודווקא בזמן של רגיעה, כשהלב פנוי לקלוט ולהתחזק; חזאת כדי שבשעת ניסיון, ברגע האמת, לא נאבד את הביטחון בהתייחסות שגויה לסיבות הקרובות והנראות.

כמה פעמים אפשר לשמוע אנשים מתלוננים: למה עשית את זה? למה לא חשבת? למה קלקלת? - כועסים על הסיבה הקרובה והנראית לעין, כאשר בעצם, מי שנראה כאחראי להתרחשות אינו אלא שליח ההשגחה. הבה נכין לנו את המחשבה הנכונה, מחשבה של אמונה, זו תמוסת באחת את כל המטענים השליליים שיש בנו כלפי הסובבים אותנו. כך נתפנה לדון לכף זכות ולהמשיך הלאה בעבודת חיינו, בלי להשקיע אנרגיות מיותרות בחיפוש אשמים.

ה' יתברך יראנו ברחמי חסדים ונאליים, ויזמן לנו הזדמנויות להודות ולהכיר טובה לשליחי הנאמנים, כאשר גם בעיתות שכאלה נזכור, כי הם אינם אלא שלוחי המקום ברוך הוא.

(מתוך שיעור 272 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיזוג ישיר 02-3011904)

בקשו רחמים מרובים
עבור האברך ר' יצחק בן יצחק {קלצקין} הי"ו

יהודי למד, השקיע והתעמק, וקנה מהלכים נפלאים במידת הבטחון. הלך יד ביד עם ההדרכה של רבינו, וכבר הוא מגיע לסיום שער הבטחון. ואז אומר לו רבינו, יפה למדת! יפה התקדמת! שים לב שלא תאבד את כל המטען הקודש הזה. שים לב לשמור עליו היטב, ולאטום את החבילה היקרה שברשותך מפני היווצרות חורים גדולים, שמא יזלגו החוצה הקניינים היקרים שעמלת עליהם.

כשיושבים מול הספר או מאזינים לקו, הכול נראה ברור ונהיר. הרי ברור שה' עושה הכול, ומנהיג לכל הברואים בכל הזמנים. ברור שהוא סיבת כל הסיבות, ושאינו כוח אחר בעולם שיכול לפעול מצד עצמו. דיבורים של אמונה יפים הם עד מאוד, אולם, מה קורה בשעת המבחן? מה קורה בזמן אמת, כאשר הפקק בכביש מתארך עד אין סוף והחופה מתחילה בעוד שתי דקות? מה קורה כאשר עניין רפואי הופך את מהלך החיים, או כשמתברר שהשכן שהיה טוב מאוד עד היום, עשה מה שעשה, וכל האופציה להרחבה מתקטנת באופן משמעותי? איך מגיבים מול תור שנדחה, רופא שאיחזק פקיד שטעה או תפקיד שנלקח? איך מתמודדים מול הפסקת חשמל פתאומית ואובדן של יום עבודה, טעות של עובד, או אפילו נזק שנעשה במזיד? מה עושים כשהראש כולל מודיע שבחודשים הקרובים אין תקציב לאברכים, אין תרומות ואין הלוואות...?

רבינו מזכיר אותנו בפרק ז' מפני מפסדי הבטחון, שאחד מהם הוא **נטותו אל הסיבות הקרובות אשר הוא רואה אותן**. ילד בגן הילדים רואה את החבר שיושב מולו קורה את היצירה שלו, והוא מתרגז ובוטט בו. אי אפשר להסביר לו שהילד שקרע לו את היצירה הוא רק שליח ההשגחה העליונה. פעוט אינו מבין איך מכשירי חשמל עובדים. הוא לא קולט שלא חוט החשמל מפעיל את המכשיר שבידו, אלא תחנת הכוח הממוקמת אי שם. הוא לא מסוגל לקלוט שבני ציב על גבי יסודות עמוקים, הנסתרים מעין רואה.

הילד צריך לגדול כדי שיוכלו להסביר לו את האמיתות הבסיסיות האלה; אבל מאיתנו, אנשים בוגרים, מצופה שכן נבין זאת. שבזמן אמת נזכור שיש כוח עליון. כמה כואב לראות בני אדם שחיים בעולם כבר עשרות שנים, והם מלאי טענות, כעסים והאשמות כלפי הזולת: זה לקח ממנו את המשרה, ההוא גנב ממנו את

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראלי 02-30-11-300 • מארגן"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריט הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

הברכון שהגיע בדיוק בזמן

מספר מלמד תשב"ר מבית שמש: בסוף זמן החורף, עם הפריחה המפעימה של ימי האביב ומזג האוויר הנפלא שהקב"ה מיזג ברחמיו, יצאנו עם התלמידים לפארק באשדוד. זהו גן שעשועים גדול ויפה. מרבדי דשא ומתקנים נהדרים קידמו את פנינו, והתלמידים נהנו לפרוק את המרץ.

אנחנו, המלמדים, ישבנו בצד וסעדנו את ליבנו. בתום הארוחה ביקשתי לברך ברכת המזון, אלא שאז נזכרתי שהברכון שאותו אני נושא תמיד לכל מקום, נותר עם החפצים הנוספים באוטובוס, החונה במרחק הגון מהמקום שבו אנו יושבים כעת. חשבתי, מה אעשה? והרי לפני תקופה קיבלתי על עצמי לברך רק מתוך ברכון, ואני מקפיד על כך תמיד!

עוד אני מטכס עצה מה לעשות ואיך להסתדר, ניגש אלינו פועל העובד בניקיון של הפארק. "אני רואה שאתם חרדים", הוא אומר לנו ופושט את ידו כלפינו, "מצאתי את זה", הוא מספר, "אולי אתם רוצים את זה?"

"כן!" אמרתי מיד. הדבר ה"זה" לא היה כי אם ברכון! ובו כתובה ברכת המזון מהמילה הראשונה עד האחרונה. כך יכולתי לברך כמו שקיבלתי על עצמי, וגם חבריי המלמדים זכו לכך, כמובן חוץ מהזכות להציל את הברכון מחילולו באשפה.

הרגשתי בחוש שבמרום לימדו עליי זכות, שאזכרה לעמוד במשמרת שקיבלתי עליי, ולשאת ברכה לפני ה'.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 317.)

יוצאים ביחד לדרך חדשה

עם התחדשות העלון תקבל את העלונים **ללא חשש גניזה!** תוכל להניח אותם בבית הכנסת או בכל מקום ציבורי אחר. כך תוכל לזכות גם את בני המשפחה הצעירים, לרתום להפצה את ילדי השכנים, ולעשות טוב בלב קל, **ללא מכשול כלל!**

הפצה שלא היתה כמותה

בעזרת ה' העלון הולך להכפיל את עצמו פי ארבעה. מתדירות של פעם בשבועיים, הוא עומד לצאת לאור מידי שבוע בשבוע. מארבעה עמודים, הוא מתרחב לשמונה עמודים!

בעלון המורחב יהיו מדורים שמיועדים לצעירים, מְנַקְדִים ומושכים את לב הילדים. כך תשפיע אמונה לדור הבא. השמירה מפני גניזה, תסייע להעצמת ההפצה בקרב קהלים שעדיין אינם מודעים להלכות. הניצוץ שידלק בזכותך יקרב בנים רחוקים לאביהם שבשמים. עוד לא היה יהודי שקרא את העלונים וזה לא הזיז לו משהו. כולם, מגדול ועד קטן. הקרובים והרחוקים.

הפצה של חמישים עלונים כאלו, שמונה עמודים כל אחד, זהו אוסף עצום של זכויות! רכוש נצחי לעד! ובדיוק בימים אלו, שכל כך מחפשים זכויות... וישועות...

הירשם כמפיץ, התקשר עוד היום ל **6176* שלוחה 4** והעלונים בדרך אליך

אתה מחזיק את העלון הזה. שואב חיזוק, מגלה את הניצוץ שמחבר אותך לאבא שבשמים. סיפורים ועוד סיפורים, מאמר ועוד מאמר, והם עושים לך משהו בנפש. החשיבה משתנה, הבטחון חודר את השכבות הכבדות של עולם החומר, ואתה מגלה כי החיזוק התמידי באמונה הוביל מהפך של ממש. כמה זכויות נזקפות למי שפעל כדי שהעלון הזה יגיע לידך! כמה זכויות ייזקפו לזכות שלך, כשאתה תמשיך את השרשרת.

הפנס המאיר שבידך, ישלח חמישים שלוחות של אור

אמונה ושלווה לעוד חמישים משפחות! עוד חמישים בתים שיעברו את המהפך שישנה את החיים לטובה, שישירה בטחון, שיביא איתו שפע, שימשוך ישועה. הגר הקטן הזה יהפוך לאבוקה, ויקרב עוד ועוד יהודים לאביהם שבשמים. אתה תהיה זה שתעשה את זה. בזכותך!

איך מגדילים את הזכויות?

תזמין אליך הביתה חבילה של חמישים עלונים ותפיץ אותם באזור מגוריך.

יהודים שלקחו על עצמם שותפות בהפצת האמונה בעולם מעידים על ישועות בכל תחומי החיים.

הסיפור הבא יכול להיות שלך! התקשר עכשיו: 02-30-11-5-11

מפיצים אמונה ורואים ישועות

שכונה שלמה נתרמה לזכות

לעילוי נשמת הרב יעקב יצחק בן הרב אברהם צבי גלינסקי זצ"ל, י"ב שבט תשע"ד ת.נ.צ.ב.ה. לעילוי נשמת מנחם בן יהודה ת.נ.צ.ב.ה. אביגיל בת ביהמ"ר מרים אוליה לרפ"ש והחלמה מהירה רפאל בן מרים ברכה והצלחה בכל העניינים ברכה בפרנסה ושיזוקה לדירה משלו ביהמ"ר מרים אוליה בת בת שבע וירגא ינאי כל וישועות בצלאל חיים בן שישא רחל שיונה לע. ב. ו. י. ש. ז.א. ה יצחק חי בן טובה לזיווג הגון בקרוב והצלחה בכל העניינים בעולם שם - להצלחת התורם ובני ביתו

ככה החיים שלי השתנו מקצה לקצה! במשך שנים הסתובבתי עם מועקה כבדה בלב. הייתי הולך ברחוב, נכנס לבית כנסת או לאירועים, ומרגיש כאילו אני עשוי מאוויר. הייתי מדבר ומרגיש שלא שומעים אותי, וזה כאב לי מאוד בפנים. הרגשתי בוז ומסכן, כאילו אין לי שום מקום בעולם הזה. לפני שנה החלטתי לעשות מעשה: הצטרפתי כשותף למכון השגחה פרטית בתרומה חודשית משמעותית, כדי לקחת חלק בהפצת האמונה והבטחון. מאז שחתמתי על התרומה הזאת, קרה נס! אני לא יודע איך להסביר את זה, אבל המציאות שלי נראית אחרת לגמרי. פתאום כולם רואים אותי, פתאום יש לי ביטחון עצמי. התחושה היא, שאני לא נראה, נעלמה כלא הייתה. החיים שלי פשוט עלו על מסלול חדש.

משלמים מפיצים ונושעים

הפעם לא
רק תחאמץ
בשביל לזכות
בפרנסה

אלא גם תשלם
על זה כסף
כי מוכח שזה עובד!

תשאלו את מאות המפיצים
שנשלמים וכבר נושעו

לרכישת מנוי הפצה חייגו:

6176*

שלוחה 4

או בעמדות נדרים פרטיות

מחשבוש בדואר
ת.ד. 5475 ירושלים

או בהעברה לבנק לאומי
10) - טניף 902 חשבון 57390056
ע"ש השגחה פרטית אמונה ובטחון ע"ר

רגע לפני שאתם פותחים
נקודה בעצמכם

כדאי לכם לשמוע מה
שיש לבעלי ניסיון לומר.

הפצת עלונים זה שמירה עליונה

הר"ר יוסף דיין מפיץ את העלון בארבע ערים:
רעננה, רמת השרון, כפר סבא והרצליה:

"הפצה שווה שמירה", אומר לנו ר' יוסף, אצלו זו לא רק סיסמה, זאת מציאות. הנה עובדה מצמררת: הבן שלי - כך מספר ר' יוסף - נהג ברכב. הוא נסע בכביש, בתוואי המנוקח לכלי רכב, אלא של"ע הוא סטה מהמסלול, והתנגש חזיתית בשני עמודי חשמל שעמדו סמוכים זה לזה, ומעוצמת ההתנגשות התמוטטו שניהם. הרכב עצמו התרסק לחלוטין. מה שלפני רגע היה מכונית, הפך לגרוטאה מעוכה. מה אומר ההיגיון? שאם שני עמודי ברזל נעקרו, ומכונית התרסקה, זה מה שקרה גם לנהג...

אבל הנהג, הלא הוא הבן שלי, נחלץ ממושבו כמעט ללא פגע!

אני מרגיש שזכיתי לנס הגלוי הזה בזכות חלוקת העלונים. עוד יהודים שמתחזקים, עוד יהודים שמגלים שיש בורא עולם, כל אחד שבזכות העלון חושב מחשבה של אמונה, זו זכות שהולכת איתנו, והזכויות האלה שמרו על הבן שלי, שיהיה בריא.

כרטיס כניסה לגן עדן

הרב ששון לוי מפיץ את העלון בעיר הקודש צפת, ובקבר רשב" במירון:

אין ספק שמקום המגורים משפיע. אמרת מירון, אמרת קדושה, התעלות, זוהר. אמרת צפת, וכבר אפשר לשמוע את משק כנפי הרוח בהוד קדומים. אז רוחניות יש בשפע, אבל גשמיות? הרב ששון מתאר איך שההפצה של העלון מביאה איתה שפע עצום, גם ברוחניות, וגם בגשמיות. עולם הזה ועולם הבא, חיים טובים באמת.

"המצב הכלכלי שלי לא היה פשוט. הייתי דחוק, וזה הפריע לי מאוד. והנה, ראיתי בחוש ישועה. מאז שהתחלתי להפיץ את העלונים נכנסה ברכה הביתה, ברכה בכיס, ממש פריצת דרך בתחום הכלכלי. אבל זה לא הכל, זה רק חלק קטן מכל הרווחים שיש מהעלון.

אנחנו לא נשארים כאן. יום יבוא, אחרי מאה ועשרים, ואעמוד לפני מלך מלכי המלכים, בבית דין של מעלה, והוא ישאל אותי, בני, עשית משהו לכבודי? עסקת בזיכוי הרבים? מה אענה? מה יהיה לי להגיד? אני אוכל לומר שהפצתי את העלונים של השגחה פרטית, וגרמתי ליהודים להתחזק באמונה. זה כרטיס כניסה לעולם הבא. כרטיס כניסה לגן עדן."

כמה אלפים ויותר

אחי ואני גרים במקומות שונים. יום אחד ניגש אליי רב הקהילה של אחי ואמר לי: "רצינו לשאול אותך אם תוכל לעזור בעניין שאח שלך מעורב בו".

הייתי את אוזניי לדברי הרב, וכך נודע לי לראשונה כי אחי מעורב בסכסוך כלשהו על רקע ממוני. אחרי בירורים הלכתיים התברר כי על אחי לשלם סכום של כמה אלפים, אבל הוא מתחמק מלשלם אותו. "כל העניין הזה יוצר מחלוקת ומתח", אמר לי הרב, "ואני מרגיש שלמען השלום חייבים לעצור את זה. ייתכן שלא תהיה לי ברירה, אלא לשלם מכיסי לפחות חלק מהסכום".

אמרתי לרב, "הרב יכול להיות רגוע. העניין כולו עובר לאחריותי. אני אשלם את הסכום בתשלומים, ולגבי אחי - כבר אסתדר איתו".

חשבתי שסכום של כמה אלפים זה לא סוף העולם, ושאני אתמודד עם זה. אעביר אותו באשראי בכמה תשלומים, וזהו. כעבור כמה שעות כבר התקשר אליי היהודי שהכסף צריך לעבור אליו, והסדרתי את התשלום.

עברו עשר דקות מאז שהעברתי את הסכום, אני יוצא מהבית לתפילת מעריב, ושכן מלמעלה קורא לי, "רוצה לעזור לי?"

רוצה? בטח רוצה. לרצות אני תמיד מוכן. "במה העניין?"

התברר שהרצון שלי לעזור לו לא נולד הרגע. "אתה זוכר שלפני עשרים שנה עזרת לי?" שאל השכן.

האמת הייתה שלא זכרתי, אבל השכן הוריד יפה יפה את כל האבק מהזיכרון, והזכיר לי שבשעתו הוא התקשה לעמוד בתשלומים מסוימים, ואני עזרתי לו. "ועכשיו אני רוצה להחזיר לך", היה סיכום השיחה, "תוכל לשבת איתי בערב על החשבונות?"

הסכמתי בשמחה, ואכן ישבנו בערב על החשבונות, וכך הגענו למסקנה שהשכן צריך לשלם לי סכום גדול, הרבה יותר מהאלפים הבודדים ששילמתי אחרי השיחה עם הרב.

ראיתי בזה השגחה פרטית, עידוד משמייח כי אכן זכיתי לעשות היום מעשה טוב.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 324.)

רצינו לעזור לרגע ולומר לכם תודה ענקית מעומק הלב. אמנם זו לא הפעם הראשונה שאנחנו מחתנים בן ברוך השם, אבל הפעם משהו בתקופת ההכנות היה שונה לגמרי. לאורך כל השבועות האחרונים, קו השגחה פרטית הפך להיות חלק בלתי נפרד מהבית שלנו. פשוט לא הפסקנו להאזין לו. בזכות דברי החיזוק, הסיפורים, השיעורים וכל התוכן המיוחד שיש בקו, קרה לנו משהו נפלא: הגענו לחתונה של הבן שלנו מתוך רוגע פנימי ושלווה אמיתית, בלי כל הלחץ והמתח שבדרך כלל מלווים אירועים כאלו. תודה לכם על כך שזיכיתם אותנו להגיע לשמחה בלב רגוע ושמח!

מפיצים
אמונה
ומחיים
נפשות

קח שותפות קבועה בהפצת "השגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם ותזכה גם אתה לראות ישועות בכל העניינים.

התקשרו עכשיו למוקד הישועות: 02-30-11-5-11

בעמדות נדרים פלוס
ע"ש השגחה פרטית

מחשבוש בדואר
ת.ד. 5475 ירושלים

או בהעברה לבנק לאומי
10) - טניף 902 חשבון 57390056
ע"ש השגחה פרטית אמונה ובטחון ע"ר

הפתרון לכל המצוקות

הרב משה חבה מפיץ את העלון באזור הגליל התחתון, בעיקר בכפר זיתים ובטבריה:

הוא אוהב לעזור, הוא רוצה לשמח. כשהוא פוגש יהודי ומגלה איזו חבילה של ניסיונות הוא נושא איתו, הוא מחפש איך לחזק אותו. "העלון הזה הוא הפתרון לכל!" מתלהב הרב משה.

"אתה פוגש יהודי שיש לו קשיים בשלום בית, משוחח איתו קצת, ורואה איך כעסים והאשמות מפריעים לשכינה מלבוא לבית שלו. הוא כאוב, הוא מיוסר, לא שייך שתעיר לו ותוכיח אותו. במקום זה אני אומר לו, קח את העלון הזה, תקרא בו, תראה שזה יעשה לך טוב. הוא לוקח פעם אחת, ואחר כך מחפש את העלון הבא. זה מביא חשיבה חיובית, זה שולח את כל הרגשות השליליים החוצה, פתאום רואים שאין אשמים, יש רק השגחה עליונה, ויש חיים מתוקים ויפים, והשכינה נכנסת הביתה.

ויש הצלחה גם בכיס, ושלווה בלב.

נכה מקרבים יהודים

הר"ר פנחס מרדכי גליק מפיץ את העלונים בקרית צאנו, בבית החולים לניאדו, וברחבי העיר נתניה:

הוא מתמקד בזכות. לבית החולים מגיעים יהודים מכל גווי הקשת. אלה שיושבים עמוק באהלה של תורה, ואלה שלמרבית הצער עוד לא יודעים מהיהדות. אמונה וביטחון? זה נשמע להם כמו מילים שלקוחות ממאמר עיוני, לא משהו שחיים אותו.

נתניה עיר מעורבת, יש בה כאלה ויש בה גם כאלה. הרב פנחס מרדכי מגיע לכל הסוגים, והביקוש הולך וגובר, "אנשים רעבים לשמוע את דבר ה', יהודים צמאים לטיפה של אמונה, לחיזוק של ביטחון, להתבוננות האמיתית על המצב שלהם, על הניסיון שלהם. כשאתה מפיץ עלונים, אתה זוכה לקרב בנים לאבא שבשמים. ממש כפשוטו. אתה פותח להם צוהר ליהדות, ולכל מה שזה אומר."

באים לשנות חיים

הרה"ג ר' יששכר וינד שליט"א, דומ"ץ קהילת בעלזא בקריית גת, מפיץ את העלונים בקרית גת:

"הייתה תקופה שחילקתי את העלון לזכות של יהודי מהקהילה שביקש להקדיש את הזכות לבן שלו. זה היה בן יקר וחשוב שהתמודד עם בעיה רוחנית רצינית. כלפי חוץ לא ראו כלום, אבל זה הדאיג מאד. אחרי תקופה שחילקנו את העלונים לזכות, גילו את הבעיה וגם את הפתרון. הבחור עלה על דרך המלך, והוא עולה ומתעלה במעלות התורה והיראה."

נראה שזו סיבה מספקת להשקיע בעלונים. בחור שיצא מאפילה לאורה, ומוסיף ומביא איתו עוד ועוד טוב לכל סובביו, הנחת של ההורים, הדורות הישרים שיצאו ממנו, זו זכות אינסופית.

והיא רק אחת.

ואם זה עוד בחור? עוד נפש? עוד נשמה שחזרה לצור מחצבתה? יש לנו בכלל מושג מה הפצה של עלונים יכולה לעשות?

הרב וינד ליט"א ממשיך ופורש בפנינו את משנתו, "היום יש מושג של 'הבטחתי ונושעת', אבל אני ראיתי דווקא 'הבטחתי ומחכה לישועה'... אנשים רבים סיפרו לי כמה שהם התחזקו מהעלונים עוד בזמן הקושי, איך שהוא הציל אותם מייאוש, ונתן להם את הכוח לחכות לישועה.

נניח שאתה יושב עם יהודי אחד ומחזק אותו באמונה במשך שעה. איזה דבר גדול! כעת תכפיל את הזכות פי כמה וכמה. אתה מחזק את ראש המשפחה, שמחזק את ילדיו, וכל הבית הופך לרגוע ושמח. הוא מחתך יותר בקלות, וילדיו בונים בתים מחוזקים. על כל כך הרבה זכויות לוותר? ההתלבטות אם לפתוח נקודה של הפצה אינה אם קשה לך. השאלה היא אם אתה רוצה לשנות חיים."

ניסין שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

צדקה של שחרית

זכיתי לעזור ליהודי מארץ ישראל. הוא הגיע לכאן - לבורו פארק - כדי לאסוף כסף, ואני נחלצתי לעזרתו: ליוויתי אותו בדרכו, והשתדלתי שבבילו אצל עמך בית ישראל. באותו בוקר תכננתי שנשבות במניינים ביחד, ובעזרת ה' נגייס סכום יפה.

היהודי מארץ ישראל שמע את התוכנית שלי ואמר, "נו, בוודאי, שבביל זה הגעתי הנה, אבל קודם לכן עלי להתפלל שחרית."

"בוודאי", עניתי גם אני באותה מטבע, "תתפלל שחרית ואחרי זה נאסוף כסף".

באותו רגע לא ידעתי מה נקרא אצלו 'להתפלל שחרית'. חשבתי שהוא מתכוון לשחרית כמו זו שלי. לא ידעתי כמה זמן אורכת השחרית שלו. הוא התפלל בדבקות, ממש נכנס אל תוך התפילה; קרא את 'שמע' בבערה של ממש; התפלל את תפילתו כמונה מעות, ולא חש שהזמן עובר, ושהאנשים שיכלו לתרום מעות כבר עזבו את השטח. הפסדנו כמה מניינים, עד שסוף סוף קיפל האורח את טליתו, בדחילו ורחימו ארז את התפילין בנרתיקו, והצטרף אליי.

בתחילה היה היבול דל: דולר, שניים, חמישה. זה היה סגנון התרומות שקיבלנו. לנוכח המצב, ביקשתי מריבוננו של עולם: "תראה לי שהתפילה הארוכה לא באה על חשבון התרומות, אנא!"

והנה, ממש רגע אחרי התפילה האילמת שלי ניגשנו ליהודי וביקשנו ממנו תרומה עבור יהודי מארץ ישראל. "כמה אתה רוצה?" הוא שאל.

אמרתי לו.

"זה הכול?! שבביל יהודי מארץ ישראל מבקשים כל כך מעט?! אני אתן הרבה יותר!" והוא נתן סכום משמעותי, ששווה את כל המניינים שהפסדנו...

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 320.)

בלי לחכות

מספר בחור ממודיעין עילית: ביום חמישי בערב חזרתי מהישיבה שבבני ברק, ולפני שהלכתי הביתה נכנסתי לבית הכנסת 'היכל יצחק' לתפילת מעריב. רק כשכבר הייתי באמצע התפילה, נזכרתי בפרט משמעותי ביותר: שכחתי את המזוודה בתא המטען.

ובמזוודה - פריטים שאני צריך לשבת, כביסה שצריכה להתכבס, ספרים חשובים ושאר רכוש. אני חייב למצוא את המזוודה, כלומר - לתפוס את האוטובוס.

אלמלא שהייתי באמצע התפילה, הייתי ניגש מיד למסוף האוטובוסים כדי לתפוס את האוטובוס לפני שהוא יוצא למסלול הבא. אבל כבר התחלתי להתפלל, וחזיקתי את עצמי להמשיך להתפלל עד הסוף בלי לוותר על כלום, ורק אחר כך לטפל באבידה.

כך עשיתי. רק אחרי סוף התפילה נסעתי למסוף, ושם שאלתי את אחד הנהגים מה אוכל לעשות. הנהג הפנה אותי לסדרן, והסדרן בירר מיד מהו מיקומו של האוטובוס, ואמר לי שבעוד כמה דקות הוא יופיע כאן.

תוך שתי דקות הגיע האוטובוס, ואני שחררתי את המזוודה שחיכתה לי בנאמנות בתא המטען.

כעת נודע, שאילו הייתי יוצא באמצע התפילה לא הייתי מרוויח כלום, רק הייתי מפסיד תפילה בציבור וממתין זמן רב. ברוך ה', שהחזיר לי אבדתי מבלי שאאבד את תפילתי.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 323.)

לא רק לשם יש ראשי תיבות

מספר יהודי ממונס: יש לי עסק של תיקים טלית ותפילין. אנחנו מציעים דוגמאות שונות של רקמה, וכמובן אפשר לקרוא את השם של בעל התפילין על התיק שהוא קונה. יום אחד נכנס יהודי וביקש לקנות נרתיק לתפילין של רש"י: לא תיק גדול של טלית, גם לא תיק לתפילין של בחור בר מצווה, אלא משהו קטן יותר. הזמנתי בשבילו את הדוגמה שהוא רצה, עם הכיתוב של ראשי התיבות של שמו: א.פ.ק..

כעבור כמה ימים הגיעה ההזמנה, אבל הלקוח לא היה מרוצה. הנרתיק יצא גדול מדי, ולא התאים לו להכניס אותו כך לתוך תיק הטלית. הצטערתי בשבילו שהוא יצטרך לחכות שוב כמה ימים, עד שנארגן לו מחדש תיק בגודל הרצוי ועליו רקמה של ראשי התיבות שלו, והצטערתי גם בשבילי, על שהפסדתי כסף. התיק שהוכן ונרקם לא נמכר, וגם לא יוכל להימכר, כי מה הסיכוי שיהודי אחר שראשי התיבות של שמו הם א.פ.ק., לא די שידמין לחנות, אלא עוד ירצה תיק בגודל הזה ובדוגמה הזאת?!

גם זו לטובה. התיק הונח אי שם באחת מפינות החנות, והעניין כמעט נשכח. מאז עברו כמה שנים. יום אחד נכנס לחנות יהודי מבוגר כבן שמונים, ובידו זוג תפילין בגודל ייחודי: הן היו מעט גדולות מהמקובל. "התפילין האלו היו של אבא שלי", סיפר אותו יהודי. "אבא שלי לקח את התפילין האלו, תפר אותן לבגדים שלו, ועם כל הטלטולים שלו במחנות, התפילין הלכו איתו. הוא הניח אותן כל יום!" הזקן התרגש. "אבא שלי תמיד אמר, שהוא מרגיש שבזכות התפילין הוא שרד את המלחמה. עכשיו, לקראת הארצות של אבא שלי, נתתי לבעלי מקצוע לחדש את התפילין ואת הבתים, והן יצאו קצת יותר גדולות. תוכל לתת לי נרתיק בגודל מתאים?"

אמדתי את גודלן של התפילין: קטנות מדי בשביל נרתיק של טלית ותפילין ביחד, וגדולות מדי בשביל הכיס המיועד לתפילין של רש"י או רבנו תם. "אני יכול להזמין לך תיק בגודל הזה", הצעתי, "אבל זה יארך כמה ימים".

"זה לא עוזר לי", הסביר הזקן, "אני צריך לנסוע עוד מעט. אין לך משהו מוכן?" "אתה יודע מה?" קפצתי מהמקום, "יש לי משהו ישן, שלא התאים ללקוח. תיק בגודל שמתאים בדיוק לתפילין של אבא שלך. אבל כבר רקומות עליו האותיות א.פ.ק., זה יהיה לך בסדר?"

"בסדר גמור, מצוין ממש!" הוא התלהב, "הראשי תיבות מתאימים לי בדיוק. א.פ.ק."

- אריבער פון קריג - ניצל מהמלחמה!" דמעות עמדו בעיני האיש, וגם בעיני. התרגשתי איתו יחד, והחלטתי להעניק לו את התיק במתנה, לזיכרון האב הצדיק וזיכרוננו לברכה, לחיי הבן ייבדל לחיים טובים, ולחיי כלל ישראל, עם הנצח.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 319.)

מכאן ממשיכים הלאה ומביאים אור לאלפים

הר"ר דודון בצלאל הי"ו מפיץ את העלונים ביישוב אביטל:

זהו יישוב מרכזי, לבית הכנסת שלו מגיעים גם מתפללים מהישובים הסמוכים, והעלונים - נחטפים.

"היישוב הוא רק נקודת המוצא", מסביר הרב דודון, "הרבה מהעלונים מגיעים אליי כדי לנסוע הלאה. כשמישהו מהשכנים מספר לי שהוא עומד לצאת מהיישוב, אני מצייד אותו בכמה עלונים. כמה? לפי כמה אנשים שהוא יפגוש. שניים, שלושה, חמישה או עשרים.

הוא ממשיך את השרשרת וממנה את ההפצה. אף פעם איני יכול לדעת מי בסופו של דבר יראה את העלון המדהים

הזה. אני רק מתחיל. לא עליי המלאכה לגמור, ובעצם, היא אכן לא נגמרת. עוד יהודי מתחזק, עוד אבא מספר לילדים שלו סיפור מהעלון, עוד משפחה מקבלת מבט נכון על החיים כאן בעולם.

כאשר אני יוצא להרצאות אני לוקח איתי את העלונים, כדי שגם אחרי שאצא מכיתת הלימוד, ומרצה נוסף יכנס, הוא יפגוש את העלונים האלה, וירוה את נפשו.

מה זה עושה לי? זה נותן לי סיפוק. אני יודע שיש לי חלק בהפצת האמונה בבורא העולם, זה עשוי להיות מספיק בהחלט, אבל ממש לא רק זה.

אני לומד את החיים מההתחלה. פתאום, ההתעסקות עם העלונים והקריאה של הסיפורים מביאה אותי למצב שאני פשוט רואה בעיניים איך גם לי קורים סיפורים.

הגישה המיוחדת של העלונים, שימת הלב למעשים טובים, לקשר שבין אירוע למשנהו, ולמבט האמוני היומיומי הביא לי טעם נפלא. עד לפני החשיפה לעלונים לא שמתי לב לכל הסוכריות של השגחה פרטית, אבל עכשיו אני חי אחרת, רואה את נקודות האור שנשלחות אלי מהשמים ומתחמם מהליטופים האלה.

את האור הזה, הסוכריות המתוקות האלו, אני מקווה להעביר לכל מי שיקרא עלון של השגחה פרטית. כמה שיותר עלונים לכמה שיותר יהודים.

פתאום הוא התחיל ללבוש ציצית

הר"ר שלמה טל קורקוס מפיץ עלונים בחנות הפלאפל שבניהולו:

פלאפל זה לא רק חומום, זה לא רק הרכיבים שלו. זה הכל ביחד. זה אוסף של מיומנות וסודות מקצוע שהופך אותו למה שהוא. לצד הפלאפל אפשר לבחור כמה סוגים של תיבול. ר' שלמה מוסיף עוד תבלין, מקורי לגמרי. עלונים.

"אצלי בחנות אפשר למצוא הרבה סוגים של עלונים. אתה רואה דפים, אותיות. אתה לא רואה מה זה עושה לכן אדם שלוקח עלון וקורא בו כשאתה לא רואה.

היתה פעם אחת שזכיתי לראות בעיניים מה עושה עלון. בסביבה של חנות שלי התגורר בחור חילוני. הוא לקח עלון הסברה על מצוות ציצית, ואחר כמה ימים אני רואה אותו עם ציצית! זה בחור שלא היה לו שום קשר למצוות.

אני רואה שאותי העלון מחזק באמונה, אז מי יודע מה הוא עושה לאנשים נוספים? עלון יכול לשנות בן אדם!

ואם חילקתי אלף עלונים ורק בן אדם אחד השתנה - כבר היה שווה.

הציל את הבית

הר"ר יוסף אהרן ברקו הכהן מפיץ את העלונים בעיר אשקלון, ובבית חולים ברזילי בעיר:

הוא מחובר לקו ולעלון, "זה העלה לי את איכות החיים", הוא מספר, "אבל כשראיתי מה זה עושה נדהמתי. יש לי חבר, בן אדם טוב, נחמד, אין לו שום בעיה נפשית או איזו הפרעה שתמנע ממנו להיות ראש משפחה נפלא. להיפך, יש לו כל הכשרונות והיכולות החברתיות. לכן הייתי המום לשמוע ממנו על המצב של השלום בית שלו. כל הסיפור הזה לא התאים לו.

הוא טען שהמצב כל כך קשה, שכבר אין מה לעשות. הוא עמד לפני צעד גורלי, ואני אמרתי לו, חכה עם זה. יש מה לעשות. את זה עוד לא ניסית.

דיברתי איתו על עניינים של אמונה וביטחון, חזיקתי אותו בכל מה שיכולתי ממה ששמעתי בקו השגחה פרטית, ומהעלונים, ונתתי לו עלון אחד. 'קח את זה, ותביא הביתה'. נדבר.

ומה היה אחר כך? שוב דיברנו, שוב עלון. עוד מאמר באמונה, עוד סיפורים שמראים שה' איתנו כל הזמן, עוד חזיון שרק ה' מנהל את הכל, והגיע הזמן לצאת ממעגל הכעס והאשמה. הם התחזקו ביחד. היום אני כבר לא צריך להביא לו את העלון, הוא בא אלי כדי לקחת אותו ברגע שהוא מגיע. הם יושבים בבית וקוראים ביחד כל יום לפחות סיפור אחד כדי להשתית את האמונה בבית.

אה, כן, חושב שמיותר לציין שהם מאושרים"

משלמים מפוצצים ונושנים

הפעם לא
רק תתאמץ
בשביל לזכות
לנחת מהילדים
אלא גם תשלם
על זה כסף
כי מוכח שזה עובד!

תשאלו את מאות המפיצים
שומשולים וכבר נושנו

לרכישת מוני הפצה חייגו:

***6176**
שלוחה 4

או בעמודות 'נדיים פלום' בבתי הכנסת

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

סודו של יהודי פשוט

מספר יהודי מאמריקה: רציתי לספר לכם על יהודי שאני מכיר. מדובר ביהודי פשוט, כפי שקוראים לזה. הוא מתפלל שלוש פעמים ביום, לומד שיעור תורה, מקפיד על הלכות, אבל אין לו השגות מיוחדות. הוא עובד לפרנסתו במנהטן, ורוב היום הוא נמצא שם. ההפתעה הגדולה היא שהבנים שלו, כולם, הם תלמידי חכמים מופלגים, מרביצי תורה, יהודים יקרים שהקימו משפחות לתפארת ומזכים את הרבים.

יום אחד שאלתי אותו: "במה זכית? תספר לי, מה הסוד שלך? אתה - 'בעלבת', והבנים שלך - אחד אחד!"

אמר לי אותו 'בעלבת': "אספר לך על מסירות הנפש הקטנה שלי. מאז שהתחלתי לעבוד במנהטן, אין לי מושג איך מנהטן נראית. כשאני נוסע במכונית למקום העבודה, אני מרוכז רק בכביש, לא רואה מימין או משמאל. לא מסתכל מהחלון הצדדי אף לא פעם אחת. שומר על העיניים כדי לא לפגוש מראות של פריצות חלילה וחס.

אני עומד בחנות, ואין לי מושג איך נראה הרחוב. יכול להיות שזו הזכות שיש לי".
אני חושב, שעל עדות כזאת - מצווה לספר. שנוכח כולנו להרבה נחת ולדורות ישרים מבורכים!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 321.)

כובע זה לא משחק

אני אברך צעיר המתגורר בלונדון. לפני למעלה משנה, לכבוד הגיעי לגיל השידוכים קנו לי הוריי כובע חדש. ברוך ה', תוך שנה לאחר שקנו לי את הכובע, נישאתי בשעה טובה ומוצלחת. לכבוד החתונה התחדשתי בכובע חדש, והכובע הקודם נשאר בבית הוריי.

הכובע עשה רושם מצויץ אחרי שחבשתי אותו שנה אחת בלבד, וכשהגעתי להוריי לכבוד פסח, הם ביקשו ממני לקחת אותו אליי. "תעשה עם זה מה שאתה רוצה", אמרה אמי, שחסה על המקום שהחפץ המיותר תופס לה בבית.

לקחתי את הכובע ביד, בידיעה שגם אצלי הוא יהיה מיותר לחלוטין. יש לי ראש אחד בלבד, ברוך ה'. יצאתי מבית הוריי, ופגשתי את השכן, המשמש כמלמד בחיידר השכונתי. שאלתי אותו, "יש לך מה לעשות עם הכובע הזה?"

"כן", ענה המלמד בפשטות. "הילדים בבית ישמחו איתו מאוד".

הוא שמח, אני שמחתי, הילדים שלו ישמחו, וכמובן גם אמא שלי שמחה.
לאחר תקופה, כשהגעתי להוריי שוב פגשתי בשכן, והוא סיפר לי את המשך גלגולו של הכובע:

"אחרי פסח, לקראת ג' באייר, נחת כאן, בלונדון, ידיד שלי מאמריקה. הלה התקשר אליי משדה התעופה כשהוא נתון במצוקה: 'נעלם לי הכובע', הוא סיפר, 'תוכל להשיג לי ממישהו כובע מיותר, לבינתיים?'

יש לי בבית כובע מצויץ, עניתי לו, 'קיבלתי אותו משכן שכבר חשב לזרוק אותו, אבל הוא ממש במצב טוב. בוא ותבדוק האם הכובע מתאים לך'.

הוא הגיע, וכמובן שמחתי בביקור המפתיע. ידידי מדד את הכובע, וגילה שהוא יושב על ראשו טוב יותר מהכובע שנעלם לו. עם הכובע הזה הוא המשיך לקרעסטייר, ומשם טס הביתה".

במקום שהכובע יימעך אי שם, בפח האשפה, גלגלה ההשגחה והוא זכה לעטר את ראשו של יהודי בהשתטחותו על קברי צדיקים. ומי יודע, אולי עד היום הוא מתהלך עם הכובע, לאורך ימים טובים.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 322.)

משלמים מפיצים ונושעים

הפעם לא
רק תתאמץ
בשביל לזכות
לרפואה שלמה

אלא גם תשלם
על זה כסף
כי מוכח שזה עובד!

תשאלו את מאות המפיצים
שמשלמים וכבר נושעו

לרכישת מוני הפצה חייגו:

***6176**
שלוחה 4

או בעמדות 'נדרים פלוס' בבתי הכנסת

תרופה עוצמתית למי שבאמת כואב לו

הר"ר עידן עבאדי מפיץ את העלונים בשלושה
בתי חולים בעיר חיפה, 'אלישע', 'כרמל'
ו'רוטשילד':

"את הסיבוב בבתי חולים התחלתי הרבה
לפני שהעלונים יצאו לאור", מספר הרב
עידן. כשאתה הולך ברחוב הרגיל, איפה
שעולם כמנהגו נוהג, אתה פוגש את האנשים
שמתפקדים, הולכים ובאים. הדאגות שלהם,
הכאבים שלהם, הדמעות והתקוות הם בסגנון
של אדם שהחיים לפניו. כמה חיזוק צריכים
אנשים כאלה! נו, אנחנו יודעים, הרי כולנו
מרגישים את זה.

בבית חולים מחליפים הילוך. כאן נכנסים
לבועה מנותקת מהעולם. אנשים עסוקים עם
הכאב הפיזי, עם פחד קיומי, עם דאגה על
החיים, עם ייסורי גוף ונפש, הם מתמודדים
עם שיגרה ללא חידוש, ועם פגישה מתמדת
עם אותם קירות ואותם אנשי צוות.

"אני מגיע כדי לשמח ולעודד ולעזור במה
שאני יכול. כמה אני יכול? מילה טובה, חיוך,
איזה מאמר של חיזוק, והפנים מאירות.

מאז שיש לי את העלונים כל העבודה שלי
קיבלה העלאה בדרגה. זה כבר לא זה. זה
הרבה יותר. אני מביא איתי זריקת הרגעה,
מחולל כוח! כן. העלונים האלו נותנים תקווה,
מביאים אור ושמחה. מאז שאני מכיר אותם,
אני מפיץ אותם בבתי חולים, כי אני יודע
מה זה עושה. כל ההתמודדות מקבלת פנים
חדשות, כל המבט משתנה, ויש לי הזכות
להביא את הגישה הנכונה של אמונה, בטחון
ותקווה, לאנשים שהכי זקוקים לזה."

הסגולה הכי טובה

הר"ר עמיחי לוי מפיץ עלונים בכרמיאל:

אצלי כל העניין זה פשוט סגולה. כן. אני
אוהב סגולות. שומע על מנהג טוב שיכול
להביא ישועה ומאמץ. הסגולות האלה לא
נולדו מהאוויר, אלו דברים שיש להם מקור, וגם
מעניקים חיזוק ממש באותו רגע.

אצלי הפצת העלונים היא סגולה לכל דבר.
מה יכול להיות יותר מלהפיץ אמונה בבורא
העולם? מה יכול להיות יותר מלקרב לבבות
של יהודים לאביהם שבשמים? להתחזק בכוחן
של ברכות בכוונה, בקיום מצוה, בתפילה
מעומק הלב.

מדברים איזה חיזוק יש מהסיפורים שמובאים
פה. סיפורים שנותנים את המבט הנכון על
החיים, על השקעה במקומות הנכונים ועל
העובדה הבסיסית כל כך, שה' אוהב אותנו!

אני רואה בחוש איך שכל מיני דברים בחיים
שלי הסתדרו בזכות העלונים, אבל הרווח
האישני שלי זה רק החלק הקטן. החלק הגדול
והעיקר האמיתי הוא, שיהודים מתקרבים, ועל
כל יהודי שיחשוב קצת יותר נכון, קצת יותר
ישר, קצת יותר אמונה, בטחון, שלוה ושמחה,
שווה כל מאמץ.

העלונים האלה הם לא רק קצת יותר, הם
ממש משנים את המבט על החיים. אני רואה
איך שיהודים מתמודדים עם כל מיני קשיים
וניסיונות, אין לי אפשרות לפתור להם את
הבעיות, אבל יש לי הזכות לתת להם לקרוא
את העלונים האלו. זו הדרך שלי לעזור,
והישועה בדרך.

הרי אמונה מושכת ישועה.

יונת זהב

מספר יהודי מאלעד: מדי יום אני נוסע לישיבה בבני ברק, בה אני משמש כמגיד שיעור בשעות
אחר הצהריים. בדרך כלל אני יוצא מהבית בסביבות השעה שתיים, אחרי ארוחת הצהריים.
באותו יום עליתי לאוטובוס, וכבר הגעתי לתחנה האחרונה בעיר, כשפתאום נזכרתי: שכחתי לברך
ברכת מעין שלוש! מה זה היה לי? ברוך ה', אכלתי ארוחת צהריים מזינה שהכילה פתייתם,
ויצאתי מהבית בלי ברכה אחרונה!

ברגע האחרון ירדתי מהאוטובוס ופניתי חזרה הביתה. מיהרתי מאוד, ועשיתי את דרכי במרצה.
לבני הבית, שתמהו למראי, הסברתי שלא קרה שום דבר מיוחד, רק שכחתי לברך וחזרתי לקיים
את ההלכה, שיש לברך ברכת 'על המחיה' במקום האכילה.

בירכתי מילה במילה, ושוב יצאתי לתחנה. בדרך חשבתי שאירע לי ממש כמו רבה בר בר חנה
מהגמרא. רבה בר בר חנה הלך עם שיירה במדבר, ואחרי שכולם עצרו לסעוד את ליבם והמשיכו
ללכת, הוא נזכר שלא בירך במקום האכילה. כדי שראש השיירה יסכים לחזור למקום שבו אכלו,
הוא אמר לו כי במקום שאכלו הוא שכח יונת זהב. ואכן הם חזרו לאותו מקום, והנה נס אירע לו,
ובאמת מבין גרגרי החול המדברי נצצה אליו יונת זהב, והוא זכה בה.

אמרתי לעצמי, שהחלק הראשון של הסיפור ממש דומה. עזבתי את השיירה - האוטובוס, כדי
לחזור ולברך במקום האכילה. עכשיו, מה שנשאר זה להרים את יונת הזהב...
והנה, הפלא ופלא: באותו יום אחרי השיעור ניגש אליי אחד מהבחורים והגיש לי מעטפה כהוקרה
מאביו, ובה מאתיים וחמישים דולר.

נדהמתי. נדיר מאוד לקבל מעטפה מתלמיד סתם כך, באמצע השנה, לא לכבוד פורים ולא לכבוד
חנוכה, אפילו לא ט"ו בשבט.

אין זאת אלא שהקב"ה השלים את הסיפור, ועכשיו קיבלתי גם את יונת הזהב.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת השפה, סיפור מס' 318.)

משלמים מפיצים ונושעים

הכנעם לא
רק תחאמץ
בשביל לזכות
לדיווג הגון

אלא גם תשלם
על זה כסף
כי מוכח שזה עובד!

תשאלו את מאות המפיצים
שמשלמים וכבר נשנונו

לרכישת מנוי הפצה חייגו:

6176*
שלוחה 4

או בעמדות 'נדרים פלוס' בבתי הכנסת

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

תכלית התפילה - להורות על משענתנו בבורא

לא הייתה תכלית התפילה כדי שיענה, אלא להורות שאין בעולם למי שראוי להתפלל אלא לקל יתברך, ולהכיר שהוא חסר מכול וכול בזה העולם ואין מי שימלא חסרונו אלא הוא יתברך. ומספר לפנינו חסרונותיו להורות זה העניין, וסוף השכר לבוא. אבל לא שתהיה התפילה לתכלית השגת המבוקש, שנראה

שאם היה יודע שלא יהיה נענה באותה התפילה לא היה אומר אותה. ובה יתורץ דבר קשה בעניין התפילה, שנראה דבר בלתי הגון ונאה לשאול שאלה אחת כמה פעמים, כי לפני מלך בשר ודם, אם ישאלו ממנו דבר אחד פעמיים או שלוש, יחרה לו על השואל, כי אם היה רוצה המלך להשלים לו שאלתו - בפעם הראשונה או השנייה היה משלים חפצו, ואם כן, ההפצר הוא דבר מותר ומזיק להשאלה; ואנחנו מתפללים לקל בכל יום, ערב ובוקר וצהריים,

תפילה אחת, י"ח ברכות שתיקנו, וגם כי אין אנחנו נענים ברכוב, אין אנו נמנעים מלאומרים בכל יום. אלא, שכונת התפילה היא להכיר ולהורות כי אין בעולם למי שראוי להתפלל כי אם לקל יתברך, שהוא אדון לכל העולם, ושנחנו חסרים מכמה דברים המזכרים בתפילה, ואנו זוכרים אותם לפנינו, כדי שנכיר שאין מי שיכול לספק צרכינו ולהצילנו מכל צרותינו כי אם הקל יתברך, ועליו אנו משליכים ירבנו. ואנחנו יוצאים ידי חובותינו בהתפלל על הכוונה הזאת, וה' הטוב בעינינו יעשה, אם לקבל תפילתנו אם היא הגונה, אם לאו.

(בית אלקים למבי"ט, שער התפילה פרק ב')

תהי תפילתי שגורה ותתקבל

'תפילתי' - לשון דבקות, מלשון "נפתולי אלקים נפתלתי", כי על ידי תפילה - מדבק עצמו באלוקותו יתברך שמו, ואז כשדבק באלוקותו יתברך שמו, אז בוודאי תפילתו עושה רושם. ואמרו ז"ל: "התפלל ולא נענה יחזור ויתפלל", ולא יתיאש את עצמו מן הרחמים, כי יתברך שמו חפץ ורוצה ומתאוה לתפילות

ישראל, ואף על פי שלא נענה אדם עדיין בתפילתו, לא יאמר: 'כבר ניסיתי הרבה פעמים ואיני רואה שום ישועה על ידי תפילתי'; עם כל זאת יאמר בליבו: 'אחזור ואתפלל תמיד לו יתברך שמו, כי בוודאי אהיה מעורר רחמנותו יתברך שמו, כי יתברך שמו חפץ שלא ידח ממנו נידח וישגר תפילתו בפי, ותהי תפילתי שגורה בפי ויתקבל'.

(זרע קודש פרשת ויגש)

יחזור ויתפלל

אמר רבי חמא ברבי חנינא: אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה בתפילתו, אל יתיאש אלא יחזור ויתפלל, שנאמר (תהלים כז, יד): "קוה אל ה'" בתפילה, ואם לא נענתה תפילתך - "חזק ויאמץ לבך", תתחזק ולא תמשוך ירך מן התפילה, אלא חזור "וקוה אל ה'".

(מסכת ברכות דף לב ע"ב)

זכות הבטחון

כתב הרמב"ן דאם אין לאדם זכות שתתקבל תפילתו, אז בזה שמתפלל לה' ובטוח עליו שיעזור לו, דבר זה כבר זכות היא לו, ועל ידי כך יכול לבטוח בה' שימלא מבוקשו, וזו כוונת מאמרים "אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל", כי מה שבטוח בה' להתפלל אליו שנית, זכות זו תועיל לו שתקובל תפילתו השנייה, שנאמר "קוה אל ה' וכי וקוה אל ה' שנית, כי תפילתך השנייה תתקבל בזכות הבטחון שלך כאמור.

(לקוטי בתר לקוטי בשם הגאון רבי יוסף שאול נתנזון)

אי אפשר לדעת

ואפילו אם יעברו כמה ימים ושנים אשר ידמה לו שלא הועילה תפילתו כלום, אל ינח מלהתפלל, וסוף סוף יראה בעיניו שתפילתו הועילה לו מאוד. ואמרו חז"ל במדרש שמואל (פרק ד'), דיש תפילה שמועלת מיד, ויש תפילה שמועלת לג' ימים וכו', ויש תפילה שמועלת לשלושים שנה, עיין שם עוד. ובעיקר מה שבדמה לו שאינו נענה בתפילתו אף על פי שהתפלל על זה זמן רב, אינו נכון כלל, שהרי אי אפשר לדעת האין היה המצב אצלו אילו לא התפלל, דאולי לולי תפילתו היה חס ושלום המצב גרוע יותר ויותר, ותפילה עשתה מחצה, כדאמר ר' יהושע בן לוי בויקרא רבה (פרשה י') עיין שם.

(חיי עולם, למרחק הסטיפלר זי"ע, פרק כ"ח)

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

להשקיע במה שחשוב באמת

נציין לדוגמה את עת נישואי הצאצאים. זוהי עת רצון כבירה, רגעים שבהם נבנה בית נאמן בישראל. זהו זמן מעולה לתפילה על הזוג הצעיר: שיהיה הבניין עדי עד, בית המיוסד על אדני התורה הקדושה; שיהיו להם בנים צדיקים... שהרי, בשעה קריטית זו השמיים פתוחים, וכל התפילות מתקבלות.

והנה, דווקא בעת כזאת מתחילה 'מלחמת עמלק'. היצר מגיע עם מכלול של הסחות דעת שטותיות, בטענה שיש להשקיע הרבה באולם, בתזמורת, במנות, בפרחים ובשאר התפאורה, מתוך טענה ש"חתונה זה רק פעם אחת בחיים".

זהו הרגע לעצור ולזכור: אכן, זוהי ההזדמנות של פעם בחיים - אך ההזדמנות האמיתית מחייבת השקעה ברוחניות, כדי שיוכלו להגיע ליום הגדול מתוך התמקדות בעיקר, ויוכלו להתפלל בראש צלול ומעומק הלב על הצלחת הבית, כשכל הישטיות נשארות בצד.

וה' יעזור שנזכה כולנו להשיא את צאצאינו מתוך שמחה פנימית ושפע רב, ונזכה ברוב נחת ודורות ישרים ומבורכים.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

בפרשת יתרו אנו לומדים על הגעתו של יתרו אל המדבר. על הפסוק "וישמע יתרו", שואל רש"י: "מה שמועה שמע ובא?" ומשיב: "קריעת ים סוף ומלחמת עמלק".

רבים תמהים על דברי רש"י הללו: הרי התורה מעידה שיתרו שמע "את כל אשר עשה אלקים למשה ולישראל עמו". הוא שמע על עשר המכות, על יציאת מצרים, על נס נתינת המן ועל בארה של מרים. מדוע אם כן בוחר רש"י להתמקד דווקא בקריעת ים סוף ומלחמת עמלק? התירוץ הוא שטמון כאן יסוד עצום: ה'שימיעה' של יתרו לא הייתה רק קליטת מידע, אלא הייתה זו 'שימיעה' של הבנה עמוקה. ויתרו, שחשב על הדברים ששמע, גילה יסוד רוחני מעניין - שבכל פעם שמופיע גילוי אלוקות אדיר, כמו קריעת ים סוף - שבה ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוז, מיד מופיע 'עמלק' מנסה לקרר, לבלבל וליצור מלחמה. יתרו הבין שזהו שילוב שתמיד מופיע יחד.

יסוד זה מלווה אותנו בכל הרגעים הרוחניים הנעלים ביותר.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באדיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

העלון יוצא לאור גם באדיש אנגלית
לקבלת העלון במייל: B023011300@GMAIL

לשליחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com

תכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיפריע ולשתפולל ולשמוע קריאת התורה.